

ellenzéken; ő tudja, mi fáj legjobban az országnak: természetesen nem a demokráció, hanem a pénznek a hiánya. És mert a demokráciát ez idő szerint az ellenzék tartja raktáron és nem a kormány, ezért hirdeti, hogy ők a demokráciájukkal tudnának segíteni a legnagyobb bajon: a pénzhiányon.

Érdekes, hogy a kormány egyik államtitkára, Vadász Lipót, karácsonyi nyilatkozatában már látja egy kabinetben ülni Andrássyt, Károlyit, Rakovszkyt és Vázsonyt, — és előre megjövendöli, hogy mikor és hogyan fognak ezek az urak a fontos kormányzati kérdéseken összeveszni, — Vázsonyi, mint miniszter, hogyan fogja majd megakadályozni, hogy a kormány a demokrata balkáni államokkal szemben energikus legyen és hogy mennyire fáj majd Rakovszkynak, hogy Andrássy a zsidókkal barátkozik.

De ennyire még nem vagyunk; se a Kedves Vázsonyi, se a Kedves Rakovszky kezdetű királyi kézirat nem várható még a hivatalos lap közelebbi számaiban. Hanem hogy mi várható, — azt igazán jó volna már tudni.

De nem mondja meg Tisza István gróf se: az ő karácsonyi cikkében is csak dodonai rejtelmességű nyilatkozat van. Azt mondja, hogy egyik karunkkal eddig folyton közjogi harcokat kellett vívnunk és csak a másik karunkkal dolgozhattunk. Most végre fölszabadult mind a két karunk, most már két kézzel dolgozhatunk. „Ép ideje!” — mondja. És — ép itt az ideje! — sóhajtja mindenki ebben az országban. És merje valaki azt mondani, hogy az egész ország nincs együtt Tisza István kívánságában... Bárha jobban együtt lehetnének már a szeretetben is! De mikor még karácsonykor se voltunk együtt, hogyan maradjunk egy táborban ezután...

A villamostársaság ügye a közgyűlés előtt.

— A tanács javaslata. —

(Saját tudósítónktól.) Szombaton délután a tanács a hétfői közgyűlés ügyeit előkészítő ülést tartott, amelyen a villamostársaság ismeretes ügyével is foglalkozott. A pénzügyi bizottság tudvalevőleg már tárgyalta a villamostársaság ajánlatát, amely a társaság és a város között fennálló szerződés egyes paragrafusainak a módosításával a tizenkét filléres szakaszjegyek érvényben tartását célozná. A pénzügyi bizottság a saját kebeléből egy szűkebbkörű bizottságot küldött ki, hogy lépjen érintkezésbe a villamostársasággal a részletek megbeszélése céljából. Ez meg is történt, mire a villamostársaság képviselői kijelentették, hogy a bizottság kívánta módosításokról jelentést tesznek a brüsszeli központnak. A tanács most ebben az ügyben a következő javaslatot terjeszti a decemberi rendes közgyűlés elé:

A Szegedi Közuti Vaspálya Részvénytársasággal kötött területhasználati szerződés 7. és 8. paragrafusainak megváltoztatása iránt tárgyalások fölvétettek.

Az ügy a pénzügyi bizottságnak kiadott, a pénzügyi bizottság elvben elfogadta azt, hogy a területhasználati szerződés 7. és 8. szakaszai revízió alá vétessenek, ha a részvénytársaság a nettó részesedés helyett bruttó részesedést biztosít a városnak s a távolsági forgalom díjtételét átszállással legfeljebb 16 fillérre mérsékeli, viszont a város a szakaszjegyek díjtételét továbbra is 12 fillérben engedélyezi.

Ezen körvonalazás mellett a pénzügyi bizottságnak saját kebeléből egy szűkebb bizottságot küldött ki, hogy az minden részleteire kiterjedőleg egy, a tárgyalás alapjául szolgáló javaslatot mutasson be a pénzügyi bizottságnak az engedélyes részvénytársaság meghallgatása mellett.

A kiküldött albizottság folyó évi december hó 20-án tárgyalta az ügyet, a részleteket megállapította, amelyeket a tárgyalás alapjául bemutatni kíván, azonban engedélyes részvénytársaság nem járult hozzá mindenben a bizottság által kívánt módosításhoz, mivel azokra vonatkozólag meghatalmazása nincs.

A pénzügyi bizottság a további tárgyalást fölfüggesztette, míg a részvénytársaság helyi képviselői a fölvetett kívánságokat a brüsszeli központtal megismertetik és arra választ vagy utasítást nyernek.

Minthogy a városnak is érdeke, hogy a területhasználati szerződés részére előnyösebbé tétessék, különösen az anyagi részesedés már 1914. évtől kezdődőleg elfogadható föltételek mellett biztosítható s minthogy továbbá folyó évi december hó végéig az ügy közgyűlési döntés alá nem vihető.

Ennélfogva oly értelmű javaslatot terjesztett a tanács a közgyűlés elé, miszerint:

mondja ki a közgyűlés, hogy a területhasználati szerződés 7. szakaszában szabályozott díjszabás mértéke a szakaszjegyekre vonatkozólag 1914. január hó 31-ig 12 fillérben fentartassék és a fölvetett kérdésben az érdemleges javaslat az 1914. évi január havi közgyűlés elé beterjesztessék.

Ha a szerződés módosítására nézve meg egyezés nem jönne létre s a szerződés alapján a szakaszjegy 10 fillérre leszállítandó lesz, ez esetben köteles engedélyes részvénytársaság az 1914. év január havában beszedett 12 filléres szakaszjegyek után darabonként 2 fillért Szeged város közönségének visszaszámolni s az így megállapított összeget a város pénztárába 1914. évi február hó 15-ig befizetni.

Minden vita kizárása céljából mondja ki a közgyűlés, hogy az által, hogy 1914. évi január havára felfüggeszti a város közönsége a szakaszjegy 12 filléres árának a szerződéses 10 fillérre leendő leszállítását, ebből engedélyes részvénytársaság a maga javára semmi jogot sem formálhat s ha a megindított tárgyalások lefolytatásához szükséges ezen kivételes kedvezményt, illetőleg a 12 filléres szakaszjegytartóknak 1914. évi január havában leendő szedését igénybe veszi, úgy ezzel elismerte engedélyes részvénytársaság azt is, hogy ezen kikötések reá nézve kötelező erővel bírnak.

— Gyűlölöm a névtelen leveleket — és azok íróit, — feleltem dühösen, — mert azok orvtámadók, becsületekrátlók.

— Képzem, milyen érdekes és milyen mulatságos lehet maga a névtelen levél! S ezzel új irányba terelte a feleségem a gondolataimat. Csakugyan mulatságosnak kell annak a névtelen levélnek lennie s most már mulattatott az a bájos naivság, amellyel az én nem érettségizett Béla barátom a maga lelki megnyugvását és egy „lelketlen ember”-nek a megtérését névtelen levél útján vélte elérhetőnek.

Irtam tehát Bélának, hogy küldje el a levelet, de nyitva, különben nem vállalkozom a közvetítésre.

Postafordultával kezeim közt volt a válasz és a névtelen levél fölbélyegezve és nyitva.

Kinek szólt a levél, nem árurom el, hiszen a tartalma a fő, amint nem lényeges az sem, hogy a levelet föl sem adtam. Elég, ha Béla barátom az ő falusi magányában és elmaradottságában azt hiszi, hogy a levél rendeltetési helyére jutott. Lelki megnyugvásához elég ez a hit is, hisz a biblia is azt tanítja: Boldogok, akik hisznek.

A csakugyan bomba- és pilulamentes le-
vél így hangzik:

Méltóságos Uram!

Quo usque tandem abutere patientia nostra, domine X?!

Türelmünk határának tizenkettedik órájában meggondolta-e Méltóságod, hogy kétezer embernek és családjának sok-sok szenvedést és nyomorúságot okozott?

Van-e Önnek szíve s lelke és tud-e Ön nyugodtan aludni az Ön által készített fizetésrendezés átkos romjain? Mint jogvégzett tudja-e Ön, mik a szerzett jogok?

Ön előttünk a legbűnösebb ember, mert Ön felelős az átkos fizetésrendezésért. A miniszter nulla. Öntől függ minden. Ön megsemmisített minket erkölcsileg és anyagilag. Átkozott legyen még haló poraiban is, ha Méltóságod nem törli a B) táblázatot. Átkozzuk éjjel és nappal és mindenütt, mert súlyos sebeket ejtett testiünkön és lelkiünkön. Pár embert már sirba vitt a sok izgalom és szenvedés. Ön meg boldogan él, nem törődve a B) táblázattal?!

Elég volt már a hitegetésből, a ravaszságból, ismerik Önt fehér rabszolgái.

Méltóságod hóhérmunkát végzett rajtunk, ezért átkozzuk és gyűlöljük, mint Haynaut, ha jogunkat vissza nem adja.

Ne feledje: az ember halandó, az emlékek maradnak.

Vége. Aláírás, mint egy igazi névtelen levélhez illik, nincs.

Újból börszasztóan sajnálkoztunk szegény Gizuson, akinek apja-anya régi dzsentrifamiliából származik, aki maga intelligenciájánál fogva hangadó szerepet vitt barátnéi között leánykorában, de aztán, miután édes atyja adósságai elől a halálba volt kénytelen menekülni, a kolduskenyér és a kishivatalnok között választhatott. S ő az utóbbit választotta.

Nagyon-nagyon sajnáltuk, megint szegény Gizust. Hogyan érezheti magát a szerencsétlen teremtés ilyen ember mellett?!

Erre is megkaptuk a választ. Néhány hét múlva eljött Gizus látogatóba. Még alig üdvözölt bennünket és még le se tette a cók-mókját, — büszkén kivágta:

— Ugy-e remekül megirtuk Bélával azt a névtelen levelet?! Mert én segitettem ám Bélának, együtt fogalmaztuk!

Értesítés.

Telefon 1203. sz.

Kárpitos árú bárminek részletfizetésre is

Dús választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák stb. — Javítások jótállással szakszerűen és olcsón eszközöltnék.

BALOG.

kárpitos-üzlet

Kossut Lajos-sugárut 6. szám